

הגדת קורן

קורן ירושלים

הגדת קורן

הוצאת קורן ירושלים

The Koren Haggada

הגדת קורן, 2024

הוצאת קורן ירושלים בע"מ, ת.ד. 4044, ירושלים 9104001

טל': 02-633 0533 פקס: 02-633 0534

www.korenpub.co.il

Koren Tanakh Font Copyright © 1962, 2024 Koren Publishers Jerusalem Ltd.

Koren Siddur Font and Text Design Copyright © 1981, 2024 Koren Publishers Jerusalem Ltd.

Photo credits: page 8, © Shutterstock / ChameleonsEye; page 12, Freepik; page 13, © Shutterstock / givaga; page 15, © Shutterstock / nexus 7; page 22, © Shutterstock / Anest; page 34, © Shutterstock / Leon P; page 38, © Shutterstock / Pan Xunbin; page 40, © Shutterstock / ESOLex; page 44, © Shutterstock / irin-k; page 53, © Shutterstock / John D Sirlin; pages 54–55, © Shutterstock / Dmytro; page 61, © Shutterstock / rangizz

בהפקת ספר זה הושקעו משאבים רבים, והעתקה ללא אישור תחשב לגניבת דעת ול הפרת חוק ומוות יוצרים. אין לשכפל, להעתיק, לצייל, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשרר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר, כולל השימוש בגופן קורן – כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי או אישי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

מסותב: 0-60-7812-965-978

נדפס בישראל 2024

מצות עשה
של תורה
לספר
בנסים
ונפלאות
שנעשו
לאבותינו
במצרים
בליל
חמשה עשר
בניסן
שנאמר
זכור
את היום הזה
אשר
יצאתם
ממצרים
כמו שנאמר
זכור
את יום השבת
ומנין
שביל חמשה עשר
תלמוד לומר
והגדת לבנך
ביום ההוא וגו'

רמב"ם, הלכות חמץ ומצה, פרק ז

ביעור חמץ

אור לארבעה עשר ניסן (ואם חל בשבת – אור לשלושה עשר) בודקין את החמץ לאור הנר.
לפני הבדיקה מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חֻמֶּץ.

אחר הבדיקה אומרים:

כָּל חֻמֵּי־אֵרָא וְחֻמֵּי־אֵא דְאִכָּא בְּרִשׁוֹתַי
דְּלֵא חֻמְתָּהּ וְדְלֵא בְעֵרְתָּהּ
לְבָטִיל וְלִהְיוּ הַפְּקָר
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

ערב פסח שחרית, בשעה החמישית של היום, שורפים את החמץ ואחר כך אומרים:

כָּל חֻמֵּי־אֵרָא וְחֻמֵּי־אֵא דְאִכָּא בְּרִשׁוֹתַי
דְּחֻמְתָּהּ וְדְלֵא חֻמְתָּהּ, דְּבְעֵרְתָּהּ וְדְלֵא בְעֵרְתָּהּ
לְבָטִיל וְלִהְיוּ הַפְּקָר
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

עירוב תבשילין

בחוץ לארץ, אם חל ערב פסח ביום הרביעי, עושים עירוב תבשילין.
נטילים מצה ותבשיל ואומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב.

בְּדֵן עֵרוּבָא יְהֵא שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׂלָא
וְלֵאֲטַמְנָא וְלֵאֲדַלְקָא שְׂרָגָא וּלְמַעְבַּד כָּל צְרֻכְנָא
מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא

קערת הסדר

ביצה

זרוע

מרור

כרפס

חרוסת

חזרת

לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּעִיר
הַזֹּאת.

קדש / ורחץ / כרפס / יחץ

מגיד / רחצה / מוציא מצה

מרור / כורך / שלחן עורך

צפון / ברך / הלל / נרצה

קדש

מוזגים כוס ראשון, נוטלו ביד ימינו ומקדש (בשבת מוסיפים את המילים בסוגריים):

הניג מוכן ומוזמן לקיים מצוות כוס ראשון של ארבע כוסות.
לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמור ונעלם בשם כל ישראל.

בראשית א (בלחש: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר)
יּוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת.)
בראשית ב

סברי מרגן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנוּ מִכָּל עַם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה
(ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֵת
יוֹם הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ
בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים, (וְשֻׁבַת)
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁךָ
(בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבֻת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל
בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה
בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת
וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשׁת
הַבְּדִלָּת וְקֹדֶשׁת אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזִמְנוּ הַזֶּה.

שורתם בהסבת שמאל.

ורחץ מביאים לבעל הבית מים, נוטל ידיו ואינו מברך.

כרפס נוטל מן הכרפס פחות מכזית, טובלו במי מלח או בחומץ ומברך (מכוון לפטור בברכה זו גם את המרור):

פְּרוּךְ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה.

אוכלים בלי הסבה.

יחץ מחלק את המצה האמצעית לשני חלקים. מצפין את החלק הגדול לאפיקומן, ומחזיר את החלק הקטן לבין שתי המצות השלמות.

מגיד מגיבה את הקערה, מראה על המצה הפרוסה שבין שתי השלמות ואומר:

הגני מוכן ומוזמן לקיים המצווה לספר ביציאת מצרים.
לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

הא לחמא עניא

די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח
השתא הקא לשנה הבאה בארעא דישראל
השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמֶצֶה	שֶׁבֶּכַל הַלַּיְלוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֵּלּוּ מֶצֶה	
אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֹר יְרֻקוֹת	שֶׁבֶּכַל הַלַּיְלוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה מְרוֹר	
אֵין אָנוּ מְטַבֵּילִין אֶפְלוּ פֶּעַם אַחַת	שֶׁבֶּכַל הַלַּיְלוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים	
אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסַבֵּין	שֶׁבֶּכַל הַלַּיְלוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֵּלְנוּ מְסַבֵּין	

מחזירים את הקערה למקומה. עורך הסדר מגלה את המצות ואומר:

עֲבָדִים הֵינּוּ

לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם

וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה.

וְאֵלֹנוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם

הֲרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הֵינּוּ

לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם.

וְאֵפֹלוּ

כְּלָנוּ חֲכָמִים, כְּלָנוּ נְבוֹנִים, כְּלָנוּ זְקֵנִים

כְּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה

מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם

וְכָל הַמְרֻבָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם

הֲרִי זֶה מִשְׁבַּת.